

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobců: a) Z. P., b) PILECKÝ s. r. o., se sídlem Mokrovraty 177, Nový Knín, oba zastoupeni Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2023, č. j. MMR 3793/2023-83, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Praze, ze dne 9. 3. 2023, č. j. 43 A 16/2023 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a usnesení krajského soudu

[1] Žalobci podali u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2023, č. j. MMR-3793/2023-83; ten zamítl odvolání proti usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 11. 2022, č. j. 138081/2022/KUSK. Správní orgán I. stupně rozhodl, že starosta města Dobříš není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o odstranění stavby „zpevněné plochy, likvidace dešťových vod a oplocení Rybníky“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD v k. ú. R., vedeném Městským úřadem Dobříš pod sp. zn. MDOB/1468/2019/VŽP.

[2] Krajský soud napadeným usnesením žalobu odmítl pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudníhoho

řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť napadeným rozhodnutím se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Žalobci nebyli uvedeným postupem zkráceni na právu na soudní ochranu, neboť přezkumu procesního rozhodnutí se mohou domáhat v rámci případné žaloby podané proti meritornímu rozhodnutí ve věci.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Proti napadenému usnesení krajského soudu podali navrhovatelé (stěžovatelé) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Mají za to, že postupem podjatých správních orgánů by mohlo dojít k porušení jejich práv. Dále v kasační stížnosti rozsáhle uvádějí důvody pro podjatost úředních osob.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěrem krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti. Při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a oprávněnými osobami, a je tedy projednatelná.

[7] Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podle § 70 písm. c) s. ř. s., platí, že „[z]e soudního přezkoumávání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.“

[10] Takovým úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s., je dle judikatury Nejvyššího správního soudu mj. rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti (rozsudek ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Afs 20/2003 - 23, č. 114/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 11. 10. 2007, čj. 4 As 46/2007 - 75, č. 3212/2007 Sb. NSS).

[11] Krajský soud správně odkázal na rozsudek č. j. 4 As 46/2007 - 75, kde kasační soud uvedl, že posouzení otázky podjatosti může významně předurčit výsledek řízení, nicméně se jedná o řešení procesní otázky. Jedná se tak o rozhodnutí, které je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci samé. Rozhodnutí o námitce podjatosti je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a které je v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno. Žalobu proti těmto rozhodnutím je tedy třeba z důvodu nepřipustnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, čj. 1 As 51/2011 - 135, konstatoval, že „[n]ad rámec shora uvedeného považuje Nejvyšší správní soud za nutné doplnit, že z judikatury vztahující se k otázce soudního přezkoumání rozhodnutí o námitce podjatosti (rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 AfS 20/2003 - 23, rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007 - 75) vyplývá, že ačkoli je takové rozhodnutí vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu, lze jej napadnout spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námitky podjatosti. Ve shora uvedených rozsudcích Nejvyšší správní soud dovodil, že vyloučením rozhodnutí o námitce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.“

[13] S ohledem na výše citovanou judikaturu, se kterou se Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci ztotožňuje, odmítnutí žaloby stěžovatelů pro nepřipustnost dle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. nemá za následek porušení práva stěžovatelů na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Přezkumem otázky správného posouzení námitek podjatosti se tak bude případně zabývat soud na základě žaloby proti meritornímu rozhodnutí ve věci, byla-li podána.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[15] Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé neměli v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemají. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. srpna 2023

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu